

STRAŽA

Inseratna cena
za računsko po
od 6 rednih
večkratnih umes-
ljenih
prijemov
„Straža“ vsak
delnik in petek
Rekopisi se ne vr-
nejo

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Na delo in agitacijo za naše časopisje!

V zadnjem času dobimo skoro vsak teden kak nov časopis socijalnodemokratske, jugoslovanske demokratske ali kake radikalne struje. Za vse te časopise se pridno agitira. Širijo se med ljudstvom bolj in bolj. Posebno kar je kolportaža prosta, so časopisje med ljudstvom silno širi. Dolžnost naših somišljenikov torej je, napeti vse sile, da razširijo med ljudstvom naše časopisje. Dober časopis je prijatelj, voditelj in svetovalec vsake družine. Kdor čita vedno dobre liste, se navzamo iz njih dobrega duha, kdor pa čita slabe, se tekom časa navleče tudi slabega, protiverskega duha. Da se naše ljudstvo ohrani dobro in verno, mu moramo nuditi dobrega berila. Zato pozivljemo danes naše somišljenike: Na delo in agitacijo za naše liste „Stražo“ in „Slov. gospodarja!“ Ti listi naj se razširijo v vsako spodnještajersko slovensko hišo in naj bodo svetovalci in vodniki slovenskih družin!

Mirovna konferenca.

Iz Pariza se dne 3. januarja poroča: Število delegatov, ki se udeležijo mirovne konference, še ni končno veljavno določeno. Bržčas bo Francijo, Ameriko, Anglijo, Italijo in Japonsko zastopalo po pet delegatov, Belgijo in Srbijo po 3, Grčijo in Portugalsko pa po 2 delegata. Koliko delegatov bo zastopalo Jugoslavijo, Čehoslovaško in Rumunijo, še ni določeno. Ker ententa ne prizna sedanje ruske boljše vlade, ne bo Rusija zastopana na mirovni konferenci, marveč bo isto zastopala neka posebna mednarodna komisija. Generalisimus ententinih armad Foch in admiralisimus ententinega vojnega brodovja admiral Womiss sta že v naprej imenovana kot člana mirovne konference, katere se bo udeležil tudi po 1 član zastopnikov nepristranskih držav, ki so bile zainteresirane v vojni. Še le, ko bodo določeni vsi mirovni pogoji, bodo zastopniki Nemčije, Nemške Avstrije, Ogrske, Bolgarije in Turčije pozvani, da jih sprejmejo.

Predmir sklenjen v šestih tednih.

Iz Berna se dne 4. januarja poroča: Z ureditvijo bivše Avstro-Ogrske se bode bavila posebna komisija. Smatra se, da bode predmir sklenjen že v šestih tednih, nakar se bodo začela pogajanja in posvetovanja za končno veljavni mir. Pogajanja in posvetovanja za končno veljavni mir, katerim bo predsedoval Clemenceau, bodo trajala dva meseca.

Wilson v Rimu.

Iz Rima se dne 3. jan. poroča: Predsednik Wilson je danes dopoldne došel v Rim. Na kolodvoru so ga sprejeli kralj, kraljica, ministri in zastopniki oblasti. Ogromna množica je predsednika navdušeno pozdravila. Dne 12. januarja se vrne Wilson v Pariz. Na dne 13. t. m. je že določena prva seja mirovne konference.

Velike Nemčije ne bo.

Nemška Avstrija je napravila v svoji narodni skupščini na Dunaju kovačnico, kjer je nakovala veliko število zakonov. Kovala jih je nemška narodna skupščina, skovala jih pa bo ententa, in sicer tiste in tako, kakor hoče ne Nemška Avstrija, marveč ententa. Kolike vrednosti so od Nemške Avstrije sklenjeni zakoni in kakšen rešpekt ima pred njimi ententa, se vidi iz onega zakona o pripadnosti Nemške Avstrije k velikonemški republiki. Dne 13. novembra 1918 so namreč nemško avstrijski zakonodajalci sklenili zakon, ki določa da je Nemška Avstrija del velikonemške republike. Tako so naši sosede, avstrijski Nemci poizkušali določiti. Ententa pa je določila drugače. Pred nekaj dnevi je namreč francoski zunanji minister Pichon izjavil, da Francija ne pripusti priklopitve Nemške Avstrije k Nemčiji. S tem je Pichon izpovedal voljo ne sante francoske, marveč cele entente, ki v tem oziru smatra za merodajno sodbo francoske kot najbližje sosede Nemčije. Torej iz Velike Nemčije ne bo nič. Nemška Avstrija bo morala ostati malonemška država, ki se bo še vedno manjšala ne samo zavoljo tega, ker bodo Čehi in Jugoslovani na mirovni konferenci, če se tudi Nemci postavijo na glavo, uveljavili in dosegli svoje zahteve po tistem ozemlju, ki jim gre iz narodnopisnih in gospodarskih razlogov, temveč tudi zavoljo sredobežnih stremeljenj, ki se pojavljajo v Nemški Avstriji.

Nekatere pokrajine, zlasti Tirolska, nočejo nič slišati o centralističnem ustroju države, ki ga hočejo Nemški Avstriji vsiliti socijalni demokratje, kateri upajo iz Dunaja napraviti socialistično trdnjavo ter iz nje komandirati celo državo. Proti temu pa se upirajo nekatere pokrajine, in Tirolska že poiskuje se priglasiti kot neodvisno, samostojno republiko. Iz Velike Nemčije torej ne bo nič, Nemška Avstrija ostane mala država, kateri preti nevarnost, da postane še manjša.

Boji na Koroškem.

Velikovec, 7. jan.

Podklošter je prišel v nemške roke. Nemške tolpe so dne 6. jan. napadle Področico. Vas so po večurnem boju zasedle. Na nemški strani velike izgube. Sploh pa je položaj v Rožni dolini za nas trenutno neugoden. Naši so se pri Področici umaknili do predora. Stotnik, ki poveljuje jugoslovanski četi, je prosil sinoči telefonično pomoči pri majorju Lauriču, a je še dosedaj ni dobil.

Položaj pri Spodnjem Dravogradu.

Sp. Dravograd, 7. jan.

Položaj ugoden. Vesti, da smo zapustili Sp. Dravograd, so neresnične.

Na pomoč koroškim bratom.

Ljubljana, 7. jan.

Danes popoldne odide prva legija prostovoljcev za Koroško čez koroško-kranjsko mejo. Na Gorenjskem se oglašajo na stotine in stotine fantov in mož za prostovoljno legijo.

Sobota v posesti Madžarov.

Sobota na Prekmurskem je zopet prišla v madžarske roke. Pred nekaj dnevi jo je zavzel hrvatski kapitan Jurišič na čelu svojih hrvatskih prostovoljcev, povečini hrvatskih mornarjev. Bila je to majhna četa, pred katero se je madžarska posadka umaknila, ker jo je smatrala kot ententno vojaško četo. Čez nekaj dni pa so se Madžari premislili ter so poslali v Soboto nad 1000 vojakov, oboroženih s kanoni in drugovrstnim orožjem.

Jurišič se proti tako številni in izborni oboroženi premoči ni mogel držati ter se je vdal s svojo majhno četo. Slovenskih vojakov, podvrženih obmejnemu poveljstvu v Mariboru, v Soboti sploh še ni bilo. Bli sa samo maloštevilni hrvatski prostovoljci, ki so nastopali na lastno pest in odgovornost.

Prekmurje in Medžimurje.

Ljutomer, 7. jan.

Prekmurje so večinoma zopet zasedli Madžari. Stotnik Jurišič je v boju za Soboto padel. Dobil je strel v glavo. — Medžimurje je še v jugoslovanskih rokah.

Naša jezikovna meja in uradništvo.

Naši narodni nasprotniki so rabili v svojem napadnem boju napram nam vsa mogoča sredstva. Stavili in podpirali so šole, naseljevali obrtnike, kupovali posestva ter zasedli vsa važnejša mesta v upravi. Bil je to velikanski aparat, ki je imel vse na razpolago v dosegu svojih nemoralnih ciljev. Ako sedaj vse to mirno premišljamo, se moramo res čuditi žilavosti in odporni sili našega naroda, da smo mogli tako dolgo vzdržati in se meje splošno niso bogve kaj premaknile zadnja desetletja v našo škodo, ko je bil napad vendar najhujši.

Hujše kakor pritisk vseh milijonov, kateri so bili vrženi med nas v poučevalne namene, smo občutili pritisk tujega uradništva. Pomislimo le na sodnijska, davkarska in poštna mesta zlasti na deželi. Vsakdo je prišel s temi uradi v dotiko in vsakdo čutil, da je odvisen od — tujca. In to je vplivalo na cel okraj — bili smo kljub vsem zakonom takorekoč brezpravna raja.

Važnost uradniških mest v narodnostnem boju sta umeli prav ceniti obe stranki. Zato se je bil za vsako količkaj važno mesto nadvse oster boj javno in za kulisami — po znanem, proslulem avstrijskem sistemu.

Kakor so naši nasprotniki pridobili in vzdrževali po jezikovnih otokih in mejah s svojim uradničtvom vso moč, ravno tako in še hitrejšje jo bodo izgubili, ko zasede vsa ta mesta naše uradništvo. Posamezni hujskači bodo brez vse zaslombe in navodil, katere so prejemali do sedaj od nam tujega uradništva. Tabo bodo naenkrat brez vsake moči. Omahljivci bodo stopili v naše vrste in kar je starih zagrizencev — in teh ni malo — ti se bodo polagoma prelevljali.

Uradništvo in učiteljstvo na jezikovni meji čaka težka naloga. Vsak bo moral biti cel mož v uradu in zunaj njega. Treba se bode boriti z nasledki in izrodki prejšnjega sistema. In ta boj ne bode igrača. Kdor pride v take kraje službovat, naj vzame na pot pred vsem kopico potrpljenja. — Rabimo mirnih, treznih, prevdarnih in zavednih ljudi, ne pa razburljivih vročekrvnežev.

Službovanje v takih krajih nikakor ne sme postati takozvana kazenska postojanka za uradnika. Ravno nasprotno! To naj bode začasna prehodna doba za dobra in prav dobra mesta. Kdor nekaj let vzdrži in izpolni v njega stavljen nade pod takimi razmerami, kakor so na jezikovni meji, ta pošteno zasluži potem boljšega in udobnejšega mesta. Skrbeti bode tudi treba, da bode uradništvo in učiteljstvo na jezikovni meji popolnoma prosto gmotnih skrbi in docela neodvisno. Neki zaklad bode že dobiti, ki bode delil po potrebi in zaslugi razna normalnih prejemkov tudi — podpore, oziroma nagrade.

Še nekaj!

Važnost uradniških mest na jezikovni meji leži na dlani. Gotovo je nam tuj uradnik v manjših jezikovnih otokih ali pa v sredini kompaktnega slovenskega ozemlja v dosti manjšo škodo,

če službuje že cele mesece, kakor pa na jezikovni meji, ako službuje en dan več nego je treba. Tam meseci — tu dnevi! In vendar imamo na meji utis, kakor bi merodajni krogi tega ne uvideli. Radi verjamemo, da ne gre vse naenkrat. Še Bog ni sveta v enem dnevu ustvaril. A če je dobiti uradniške moči za male jezikovne otoke in sredino, jih nikakor ne sme manjkati na jezikovni meji! Le nekaj več dobre volje je treba. Jezikovna meja ne sme in ne bodi tudi odslej zadnja — kakor je bila doslej. Hr.

Konjerejski shod v Mariboru.

Dne 30. grudna se je zbral v Mariboru cvet konjerejcev vzhodne Slovenije, da ustanovi konjerejski pododsek, za kmetijske podružnice. Udeležba je bila častna. Prihiteli so konjerejci iz vseh okrajev. Koliko zanimanje je vladalo pri naših konjerejcih, kake živo so občutili potrebo konsolidacije, razvidimo lahko iz dejstva, da za ta shod ni trebalo nobene agitacije, nobenih vabil in prigovarjanja. Parotic v naših listih, da se shod vrši, je zadostovalo. Bilo je čez 100 zastopnikov konjerejcev, resnih mož, ki niso prišli iz radovednosti, marveč njim je na tem, da najmanjše obdrže konjerejo in njen dosedanji sloves na isti višini, ko v stari Avstriji. Smelo pa lahko trdimo, da se bo naša konjereja povzpela do še večjega priznanja.

Zborovanja je otvoril sklicatelj Lovro Petovar iz Ivanjkovc. Zapisnikarjem se imenuje živinozdravnik Hinterlechner. Sklicatelj pozdravi v prišrčnih besedah vse došle. Omenja, da smo bili do sedaj v konjerejskih vprašanih odvisni do cela od Gradca in Dunaja. Drobne, ki so se nam delile so nas morale zadovoljiti, vzlic temu so naši konji dosegli svetoven sloves. Odsihdob smo vezani na Ljubljano, na Kmetijsko družbo, ki nas bo v vsakem oziru podpirala. Ustanoviti je konjerejski pododsek Kmetijske družbe v Ljubljani. Njegovo glasilo bo »Kmetovalec«. Dočim je dosedaj vojaška oblast regulirala smernice konjereje, notranjo upravo, nastanitev žrebcev in vsa tozadevna vprašanja, mora to v Jugoslaviji iz različnih vzrokov odpasti, ker je pač gotovo, da v naši državi ne bo igralo vojaštvo prejšnje vloge in bomo morali mi vse delo prevzeti.

Predlaga izvolitev predsednika in 10 odbornikov. Izvoljeni so bili sledeči gg.: Predsednik: Lovro Petovar, Ivanjkovci, za okraj Ptuj. Podpredsednik: komisar Brenčič, za okraj Ptuj. Odborniki: J. Kreft, za Ljutomer. Joško Rajh, za Ljutomer. Ivan Faleschini, za Brežice. Viktor Preglej, za Konjice. Josip Pauer, za Celje. Franc Turnšek, za Celje. Franc Pirnat, Hugo Hinterlechner in Ant. Zemljčič, za Maribor. Nadživinozdravnik Pirnat iz Maribora prevzame zastopstvo Slovenjgraškega okraja.

K besedi se oglasi vitez Rossmanit iz Radvanja, ki je začrtal delokrog ustanovljenega konjerejskega odseka. Za nas pride v prvi vrsti v poštev mrzlokrvno težko plemo. Vsa uprava se mora centralno urejevati. Eruiranje žrebcev po vojaki, kakor je bilo do sedaj običajno, se ni obneslo. Rriporočā, da Narodna vlada izda konjerejskemu odseku ozir. njegovemu odboru dovoljenje in pooblastilo voditi matične knjige za kobile in žrebeta. Odsek v lastnem območju določi, kdo bo žrebeta eruiral, navetuje že danes da se vlada naprosi za nastavitve takozvanih konjerejskih okrožnih nadzornikov, za kar bi se najbolje uporabilo invalide s potrebnim konjerejskim znanjem. Omenja dalje, da se mora premovanje nadaljevati. Dosedaj so k premijam prispevali dežela, okraj, ministrstvo, zasebniki. Brez premovanja ni misliti reje. Da se premovanje res izplača, nam je pokazala preteklost. Bil je namreč dogovor, da premiranih kobil ne bodo za vojsko izbirali, marsikateri posestnik si je na ta način, ko je recimo le 20 K premije dobil, zival ohranil. Cela Štajerska je na podlagi teh določil le 4% vsega konjskega materiala oddala, v številu toliko, ko cela Kranjska deželica.

Režijski stroški za premiranje so preliminirani 7000 kron za premovanje samo 2000 kron za upravo, tajnika itd. Narodna vlada želi oddajo mrzlokrvnih žrebcev v privatno oskrbo. Vročekrvne plemenjake (okoli 30) se naj pusti na sedanjih postajah, če treba čez celo leto. Mrzlokrvne žrebce je kakor hitro mogoče prevzeti. V Gradcu, kjer stoji sedaj žrebci (okoli 100) primanjkuje že ovsa in sena. V dopolnitev moramo računati letno na 12 do 14% izgube pri žrebcih. Priporočā že letos pri posestnikih 10 do 12 najlepših žrebcev nakupiti. Plemenjaki naj se pasmi primerno razdele. V Ljutomerski okraj naj se dačo vročekrvni, v Rače pri Pragerakem mrzlokrvni. Sedanja žrebčarna v Račah je na vsak način konjereji ohraniti, ali se najemina pri tem protungira ali posestvo kupi. Rače

e v tem oziru idealno, kar se tiče lege, hlevov, iztekališč, kvalitete sena in vode, ter podnebja. — Izreka se v principu proti takozvanim mešanim žrebčarskim postajam. Kot vzgled navaja tako postajo v Lasse pri Dunaju. 10 žrebcev, vsak druge pasme, izmed 300 potomcev ni bilo mogoče dva jednaka konja izbrati!

Glede vročekrvnih žrebcev je namera, da se jih opusti! On je proti temu! Potomci naših kobil z vročekrvnimi žrebci so bili dosedaj najboljši material države. Nemška Avstrija ne bo redila vročekrvnih konjev, ker nima zato potrebnih predpogojev. Reja naših spodnještajerskih konj je bila tako slovita, da so si v zadnjem letu tri ljutomerske okolice pridobile 3. in 4. darilo V eslitvaniji. (Konec prih.)

Politične vesti.

Slovenski mladeniči, Jugoslavija vas kliče. Mladeniči letnikov 1895, 1896, 1897, 1898, 1899 so vpoklicani pod orožje. Domovina, svobodna Jugoslavija vas prosi pomoči. Nemeč, Madžari in Italijan nas hoče oropati ravnokar dobljene svobode. Iztrgati nam hočejo najlepše kose jugoslovanske zemlje. Da bomo mogli zavarovati naše obmejne kraje pred vpadom divjaških nemških in madžarskih tolpe, vas prosimo, slovenski mladeniči, vstopite radevolje v jugoslovansko armado. Natančneje o javljenju razvidite iz vpoklicnih oglasov. — Nad 4 leta ste služili tujcem za tuje ste prelivali kri, za tuje so mnogi žrtvovali svoje življenje in svoje zdravje, pojdite torej vsaj za nekaj mesecev na pomoč svoji toližazeljeni jugoslovanski domovini. Premalo je, če se trkate na prsa in kličete: Živijo Jugoslavija!, če pri polnih čašah napijate domovini. Pokažite dejanski svoje pravo jugoslovansko rodoljublje! Slovenski mladeniči, na plan!

Odstavljeni nemški davčni uradniki v Mariboru. V Mariboru so odstavljeni sledeči nemški davčni uradniki: Finančni komisar dr. Tyrolt, fin. koncipist Jožef Steinbauer, višja davčna upravitelja Karel Rudl in Alojzij Albrecht, davčna upravitelja znani nemški zagrizenec Karel Dolezek in A. Seemann, višji upravitelj in vodja davkarije Karel Reicher, nadupravitelji Hugo Sparowitz, Oton Kordon, Hans Škoflek, davčna upravitelja Rudolf Rauch, Ubald Meixner, davčna oficijala Wohnsiedel in Franc Petovar. Pisarniške pomočnice Reiner, Windisch in Zangger, davčni slugi Lukan in Fatschatsch ter davčna iztirjevalca Poscheger in Vollmaier. Za vodjo mariborske davkarije je imenovan Ivan Knop, dosedaj davčni revizor v Gradcu.

Mariborski okrajni zastop v slovenskih rokah. V terek, dne 7. januarja ob 10. uri predpoldne je novoimenovani načelnik (vladni komisar) dr. Josip Leskovar prevzel od Nemca dr. Schmidererja posle okrajnega zastopa.

Okrajni zastopi. Vlada SHS je imenovala dr. Ivana Rudolf za vladnega komisarja okrajnega zastopa v Konjicah; Franca Pahernik, inženirja v Vuhredu za komisarja marenberškega okraj. zastopa, sodnika Rudolfa Potočnik za komisarja rogaškega okrajnega zastopa in veletržca Franc Lipej za komisarja brežiškega okrajnega zastopa.

Krajevni Nar. svet Gornje Pesniške doline ima svojo prihodnjo sejo v četrtek dne 9. t. m. ob pol 2. uri popoldne pri Sv. Juriju ob Pesnici in sicer tokrat v stari (ne v novi) soli.

Napredna stranka (J. D. S.) je začela v Celju izdajati list »Nova Doba«, ki bo izhajal trikrat na teden.

Višji šolski svet SHS. v Ljubljani je odstavil od službe Pavlo Schitnik, stalno učiteljico v Brežicah.

Shod v Lučanah. V nedeljo, dne 19. januarja, ob 11. uri predpoldne, se vrši v Lučanah jugoslovanski shod. Pridejo govorniki iz Maribora.

Odstavljeni so nemčurški župani v Marenbergu, na Muti, v Breznu, v Remšniku, na Gornji Višingi, pri Sv. Primožu nad Vuzenico in v Gortini. Na njih mesta so imenovani slovenski gerenti. Občinski zastopi teh občin so razpuščeni.

Mackensen na potu v Solun. Ententa je sklenila, da se Mackensenu odpošlje v Solun, kjer ga bodo zaprli. Odpeljal se je že z železnico proti Solunu.

Na mirovno konferenco. Nekdanji ministrski predsednik Nikola Pašić in Slovenec dr. Žolger sta se že odpeljala na mirovno konferenco na Francosko.

Mariborski talci. Soboto so prevzeli »službo«: Dr. Faleschini, Maks Hausmaninger in Kami-

lo Walenta; nedejo: dr. Franz Rudolf, dr. Jos. Possek in kavarnar Kaffer; v pondeljek: Karel Nasko, dr. Wiesthaler in Pavel Heritschgo. V terek pride na vrsto zopet Mravlaggova partija.

Odstavljen nadzornik. Narodna vlada SHS v Ljubljani, oddelek za uk in bogočastje, je odstavila prof. dr. Adolfa Braunerja kot okrajnega šolskega nadzornika za nemške ljudske šole v Ptuj, Ormožu, Rogatcu in Rogaški slatini ter poverila njegove posle Matiji Hericu, okrajnemu šolskemu nadzorniku, v Ptuj.

V. L. S. Ministrski podpredsednik dr. Korošec sklicuje kot načelnik zborovanje zaupnikov Vseslovenske ljudske stranke na dan 16. januarja. Zborovanja se bodo vršila v Ljubljani (hotel Union), v Celju, v Pliberku in Sv. Jakobu na Koroškem.

Francoski državniki za Jugoslavijo. Iz Berna javljajo: Neki znani francoski državnik je podal tole izjavo: »Bauat bo pripadel jugoslovanski državi. Francozi so gojili napram srbskemu narodu vsikdar največje simpatije. To je izredno nadarjen in junaški narod, ki zasluži popolno podporo zapadne Evrope. Francija veruje, da bo Jugoslavija prevzela na Balkanu vojaško nadvlado bivše avstro-ogrške monarhije. Francoska želi Jugoslavijo dvigniti na stališče velesile. V jadranskem morju bode gospodarji Jugoslavi in ne Italijani. Jugoslovanska država bo v Jadranskem morju zavzela položaj bivše monarhije in bo zagospodovala na celem Jadrana. S tem bo zaprla pot tudi italijanskim aspiracijam na Balkanu. Francoski državnik je končal svojo izjavo z zatrdilom, da se njegovo stališče napram jugoslovanskemu vprašanju strinja z mišljenjem vsega francoskega javnega mnenja in vsega francoskega naroda.

Sprava med Italijo in sv. Stolico. Po poročilih iz Rima ni več opaziti nobene napetosti med italijansko vlado in sv. Stolico. V teku je sedaj sprava med Italijo in rimsko Stolico in v rimskih katoliških krogih so prepričanja, da bo prišlo v najkrajšem času do popolne sprave.

Wilson se vrne 10. februarja v Ameriko. Iz Washingtona se poroča, da se vrne Wilson dne, 10. februarja, ako se namreč ne pojavijo kake zapreke, v Ameriko, ker se upa, da bo dotlej že sklenjen in podpisan mir.

Posestva maršala nadvojvode Friderika zaplenijo. Dne 29. decembra so imeli v Pragi shod vsi svoj čas po nedolžnem preganjani, zaprti in internirani češki rodoljubi. med njimi sedajni ministri, dr. Razin, dr. Soukup in dr. Vrbensky. Sprejeta je bila resolucija, v kateri se zahteva, da češka vlada zapleni vsa, v češko-slovaški državi se nahajajoča posestva bivšega avstrijskega vrhovnega armadnega poveljnika, feldmaršala nadvojvode Friderika, da se vsaj deloma povrne gmotna škoda, katero so imeli po nedolžnem preganjani češko-slovaški rodoljubi. Nadvojvoda Friderik je bil namreč eden glavnih sokriveev svetovne vojne in preganjalcev slovenskih rodoljubov.

Milijonski dobički nadvojvode Leopolda Salvatorja. Dunajski nemški državni urad za armadne zadeve naznanja, da je v dobi od 25. oktobra 1914 do 1. jun t. l. dobavilo za avstro-ogrsko armado ravnateljstvo posestev nadvojvode Leopolda Salvatorja posušene zelenjadi, kot posušenega zelja, repe, korenja, pese itd., za ogromno svoto 84.628.174 K. Da je bila posušena zelenjad skrajno slabe kakovosti, vedo naši vojaki povedati dovolj, saj niso po cele tedne dobivali skoro nobene druge hrane, nego posušeno zelenjad, katero so imenovali »Hindenburgovo juho«. Nadvojvoda Leopold Salvator si je pa pri tej kupčiji napravil milijonske dobičke.

Usoda Turčije. Iz Haaga se poroča: Ententa je sklenila, da izgine s površja Turčija kot samostojna država. Evropska Turčija, Carigrad in Dardanele postanejo mednarodne, azijska turška posestva pa pridejo slično kakor Egipt, pod vrhovno oblast Anglije.

Japonci pred Uralom. Japonska je poklicala pod orožje zopet novih pet letnikov. Po poročilih iz Londona se že nahajajo japonske prednje čete pet dni hoda pred Uralom. Japonske čete bodo dogovorno z angleškimi in francoskimi četami zasledle vso evropsko Rusijo, da strmoglavijo sedanjo strahovlado boljševikov in napravijo kmalu red v Rusiji.

Tedenske novice.

Vsenčilišče v Zagrebu. Vsak dijak, ki se je oglasil za dijaško stanovanje v Zagrebu in bode sprejet v Akademski dom, naj prinese s sobo jedilno orodje, dva kroznika, 4 rjuhe, eno blazino za pod glavo, po možnosti tudi odejo.

